

[Ministeren for offentlige arbejder]

Det nævnte kriterium kan kun opfyldes i enkelte relationer mellem provinsbyerne indbyrdes.

Jeg finder ikke anledning til at pålægge DSB at indføre DIS-billetter i relationer, hvor der ikke påregnes at kunne opnås et salg af den nævnte størrelsesorden.

Spm. nr. 295

Til *ministeren for skatter og afgifter* (17/2 82) af:

Maisted (FP):

»Er det normalt, at skattevæsenet sender 3 mand ud til revision hos mindre erhvervsdrivende?«

Begrundelse

Det er forståeligt, at skattevæsenet sender 2 mand til revision hos mindre erhvervsdrivende på grund af den mistillid, der hersker imellem borgere og skattevæsenet, men at udsende 3 mand til revision hos en mindre erhvervsdrivende tyder på spild af skatteydernes penge.

Besvarelse (25/2 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg går ud fra, at den situation, som omtales i spørgsmålet, refererer sig til den samme konkrete sag, som blev omtalt i hr. Maistedes spørgsmål nr. 157 og i mit svar af 11. februar 1982 på dette spørgsmål.

Gennemgang af en erhvervsdrivendes regnskabsmateriale på stedet i henhold til skattekontrollovens § 6, stk. 3, foretages normalt af to embedsmænd, dels revisionslederen og dels en medarbejder, der optager rapport. Hertil kan eventuelt komme en medarbejder, der skal lære at foretage den omhandlede regnskabs gennemgang.

Om deltagerantallet ved det pågældende revisionsbesøg kan det oplyses, at amtsskatteinspektoratets revisionsafdeling, der er opdelt i 2 grupper, er under opbygning. Uddannelsen af afdelingens personale nødvendiggør, at nyantaget eller tilført personale i begyndelsen alene deltager som observatører i den udgående revisionskontrol. I det konkrete tilfælde deltog revisionsafdelingens leder, gruppelederen og en sagsbehandler med observatørstatus.

Når revisionsafdelingen er udbygget, er det tanken, at der som hovedregel alene skal deltage 2 personer i udgående revisionskontrol.

Spm. nr. 296

Til *finansministeren* (17/2 82) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvad der er baggrunden for, at budgetdepartementet mener, at de såkaldte ledsagende driftsudgifter på daginstitutioner er 28 pct., på skov- og klitvæsen 57 pct. og på folkebiblioteker 68 pct., som det er oplyst i en artikel af Mogens Camre tirsdag den 16. februar 1982 i Politiken, og vil ministeren specielt redegøre for, hvordan der kan være så store forskelle på de ledsagende driftsudgifter i de forskellige offentlige sektorer?«

Besvarelse (23/2 82):

Finansministeren (Heinesen):

De i spørgsmålet anførte oplysninger om udgiftsfordelingen for daginstitutioner, skov- og klitvæsen og folkebiblioteker bygger på de kommunale og statslige budgetter for 1981 og 1982. Budgetterne indeholder på det detaljerede niveau en artsfordeling af udgifterne, dvs. en opdeling i lønudgifter, køb af varer, køb af tjenesteydelser, overførsler m.v., jfr. statens standardkontoplan.

De forholdsvis store forskelle på forholdet mellem lønningerne og de øvrige driftsudgifter fra område til område kommer af, at opgaverne i de forskellige dele af den offentlige sektor ikke stiller samme krav til materialer, fremmede tjenesteydelser, reparation og vedligeholdelse, ligesom arbejdet for personalet er forskelligt f.eks. i skovene og i daginstitutionerne.

Spm. nr. 297

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (17/2 82) af:

Svend Heiselberg (V):

»Hvorfor har ministeren tilladt ARTE at ændre den såkaldte programtjeneste fra at være et kontaktled mellem kunstnere og arrangører til at være selvstændig arrangør af byfester, havnefester, sommerfester, festivals, markedsfester, sommerstævner, idrætsfester,